

New Zealand Red

Foto: Tysk Standard

USA - og California

Selv om det visstnok er delte meninger om opphavsstedet, forteller de fleste historier oss om at New Zealand Red ble fremavlet i de samme trakter som rasen Californian, og det vil si, California. For New Zealand Red nevnes ikke navn på person som står bak rasen. Denne røde kanin omtales i Amerika tidlig på 1900-tallet, og i 1915 fortelles det i bøker om rasens meget gode utbredelse.

Historikken omtaler også noe om hvilke raser som skal være innblandet, men som ved andre slike «røverhistorier» velges det her i dette tilfellet, ikke å nevne noen av rasene. En kan vel konkludere med at det også i dette tilfellet, skulle lages en kraftig og robust produksjonsrase, og store godt kjøttssatte raser må ha blitt benyttet.

Til Europa i ca 1920

En kan spørre hvorfor New Zealand ble brukt i rasenavnet, for rasehistorien viser ikke til at den har noe med New Zealand

Rasetypisk NZR-hann til Svein Kamfjord

Siw Kvam fikk 96 poeng på LU-1998, 8 måneders hann tildelt 5-10-28-9-9-20-10-5 (i 1998 var det 30 p til kropp)

LU-1998:
Drammen KAF hadde 80-års jubileum og arrangerte LU i Solberghallen. 1632 kaniner var å se, fordelt på 41 raser og status til slutt viste at 15 dyr ble tildelt 96 p. Innen New Zealand Red vises det både kvantitet og kvalitet, 30 NZR utstilles, en får 96 og 3 går i 95 p. Siw Kvam best, blir nr 14 med 285 p.

å gjøre. Men, som med flere andre rase- navn, skulle jo navnet virke spennende og eksotisk (et skulle også tenkes på et salgsprodukt og en slående reklame).

«Nyheten» om en pen rød kanin, nådde Europa like etter 1. verdenskrig, og til England og Holland skal de første ha kommet i 1920. I hollandsk standard kommer New Zealand Red med i 1927. Tyskerne fikk rasen noen år senere, og importerte dem direkte fra USA i 1930.

Til Norden - men ikke som egen rase

For pene var de, og den kraftige rødfarge gjorde lysende inntrykk. Rasetypen den gang, var ikke så typisk kraftfull som er kjennetegnet for rasen nå. Også for nordiske kaninoppdrettere som så dem på utstillinger ute i Europa i slutten på 1950, meldte kjøpelysten seg. Men, vi hadde jo allerede en rød kanin fra før - Bourgoigne.

Røde «bastarder» i 70- og 80-årene

Hva skjedde da med New Zealand Red?

Jo, den ble satt inn i Nordisk Kaninstandard, men, i sammen med Bourgoigne. Ser vi i vår Standard av 1950, 3. utgave, fra 1978, finner vi Bourgoigne (med New Zealand Red skrevet i parentes).

Rasebeskrivelsen er akkurat slik som det vi da fikk av disse to, nemlig en «lett sammenblanding» av rasene: Bourgoigne og New Zealand Red, hvor det både i beskrivelse av farge og rasepreg, er tatt «litt her og litt der».

I Nordisk Kaninstandard fra 1986

Det måtte jo skje noe, både for «å redde» rasen Bourgoigne og for å få inn den riktige New Zealand Red, og i 1986 utgis ny Standard. Da blir det endelig to farge- og rasebeskrivelser. Men etter flere år med sammenblanding av to raser, ser vi det er problem med å skille «hva som er hva» et godt stykke inn i 90-årene. Heldigvis var det oppdrettere som var klar over hvilken oppgave de hadde foran seg, og de klarte å gjøre noe med det. Vi fikk etter hvert en

*Avlshann
i Svein
Kamfjords
stall*

Foto: Svein Kamfjord

kraftig robust New Zealand Red, med en sterk mettet reverød farge, og som nå klart skiller seg fra den litt mer «spedere» type, Bourgogne, med en gulrød farge.

En kraftfull og robust kanin

«Alt» angående New Zealand Red skal være kraftig. En typisk New Zealand skal ha kraftige, tykke og forholdsvis korte ører. Rasen skal preges av et meget kraftig bredt hode og med fyldige kinn. Kroppsformen er kort, kraftig og kompakt. Fylldige muskelpartier som gir et massivt inntrykk. Kraftig og robust rygg med god bredde. Kraftige for- og bakbein, samt fyldige lår med god muskulatur. Bredt og fast bryst. Pelsen er av den «lange type», ca 3,5 cm, og pelsen skal kjennes fyldig med forholdsvis grove dekkhår og kraftig

underull. Så var det fargen da, og idealet er at hele kaninen har en jevn, mettet og intensiv kraftig reverød dekkfarge. Idealet er at dekkfargen går langt ned mot pelsbunnen. Helt nede i bunn blir den lysere. Øynenes farge er mørke brune, og alle klør skal ha samme farge, brune.

New Zealand Red er jo en stor rase og ser vi i Standarden skal den som voksen veie minimum 4 kg, og vår Standard «sier fri vekt oppover». Europastandarden sier idealet skal holde seg innenfor 4 - 4,5 kg. I Tyskland er NZR blitt svært så populær og den rase som har hatt stor økning i antall dyr og oppdrettere de senere år. Som vi leste i TK 1/2012, har Svein Kamfjord tatt inn til landet nytt blod innen rasen, slik at det pr i dag finnes ubeslektede linjer for dem som er interessert.